

فیلمی پهنگی خوا په کیکه له فیلمه به ناویانگه کانی
دهر هینه ری ئیرانی مه جیدی مه جیدی که له سالی
۱۹۹۱ دا بهرهم هینراوه.

"that is the question .To be or not to be"
Hamlet by William Shakespeare

محهمه د: ئیره چیبه؟
باوک: درهخت، دارستان.
محهمه د: نه و دوور دووره چیبه؟
باوک: هر دارستان (ديسان دارستان).

دهرهاوېشته و لیکدانه وې فیلم

له دیمه نی په که می فیلمه که دا بومان دهرده که ویت که
چیروکی فیلمه که باس له مندالیکي نابینا دهکات
(محهمه د) که له په کیک له قوتابخانه کانی شاردو دوور
له لادیکه بیان و له ناو جه نجالییدا ده خوینیت، قوتابخانه که
تایبه ته به نابیناگان، فیلمه که له قوتابخانه که ی
محهمه دوه دست پیده کات و محهمه د ده یه ویت بو
پشوری هاوین بگه ریتته وه بو لادی پر له په رنگ و سروشته
سه وزه که بیان، له دیمه ن و دیالوگه کاندایه خوبایه که
له سه رویه ندی کوتایی سالدایه و قوتابییه کان خو تاماده
ده که ن و که لویه له کان بیان جیاده که نه وه و نزیکی بونه وه ی
هاتنی باوک و دایکی قوتابییه کانه، ده بینین
ماموستا که بیان کاسیته دنگییه کان بیان که تیکه ل بووه
بزیان جیاده کات وه و په که په که ده یانداته وه و هر
په که بیان به گوینگرتنی کاسیته کان هی خوبان ده ناسنه وه،
دهنگیکی لاواز، به لام پر سوزی پیره ژنیک ده بیستریت

فیلمی پهنگی خوا

سهرور محیدین قهره داغی
(سلیمانی)

که لایلايه بۆ محهمەد دەکات، لەم کاتەدا محهمەد بە مامۆستاکی دەلیت که ئەو کاسیتی ئەو و ئەو دەنگەش نەنکیه تی، هەر لەسەرەتاو مەجیدی مەجیدی دەیهوێت پێمان بلێت که محهمەد دایکی نەماو و نەنکی بەختی دەکات، دوايي خۆتندنی دوا وانەیان که وانە نووسینه مامۆستاکیان دەبارە ی رووناکي پێیان دەنووسیتەو (خۆر زهوی رووناک دەکاتەو). دواتر، لەدوای ئەو هی هەموو قوتابییەکانی هاوڕیتی باوک و دایکیان دین بە دواياندا و دەروون، محهمەد تەنیا دەمیئیتەو، لەسەر یه کیتک له کورسییه کانی قوتابخانه کی چاوهروانی هاتنی باوکی دەکات که بیباتەو بۆ لادیکه یان، دەنگی چۆله که و کهوتنه خوارەو هی به چکه چۆله که یه ک و نزیک بوونەو هی پشیلە یه ک، محهمەد له چاوهروانی باوکی راده چله کینیت و بهروو ی به چکه چۆله که که دەروات که هیلانە کی له سەر داره که یه و کهوتووه ته خوارەو، به دوایدا دهگه ریت و بۆ ئەو هی بیگه ریتیتەو هیلانە کی خۆی و له چنگی پشیلە که رزگاری بکات.

یه که م شرۆقه ی ئالۆزی دەروونی باوکه که له ناو ئەو دیالۆگه کورته دا درده که ویت که محهمەد و باوکی له ناو پاسه که دا ده یکه ن کاتیک به رهو لادیکه ی خۆیان دهگه ریتنه و،

محهمەد له باوکی ده پرسیت:

محهمەد: ئیتره چییه؟

باوک: درهخت، دارستان.

محهمەد: ئەو دوور دووره چییه؟

باوک: هەر دارستان (دیسان جهنگه ل).

محهمەد هاوکات له گه ل پرسیار کردنه کی له باوکی، په نجه ی له جامی پاسه که ددهات و لیتره شدا ههول ددهات به دوا ی شته کاندای بگه ریت و تۆنی دهنگ و شیوه پرسیار ی محهمەد وهک هەر مندالیتیکی تر پر ه له تامه زرۆیی زانین و گه ران به دوا ی ئەو شتانه ی که بۆ ئەو تازهن و هیچیان ده باره نازانیت، به لام وهلامه کی باوکی محهمەد که دهلی: (دارستان... هەر دارستان)، باوکی محهمەد لیتره دا تەنیا وهلامیتیکی ساده ناداتهو به محهمەد که بزانیته لهو دووره دهسته جهنگه لیک هه به، به لکو له ریتگی په شوکاوی و ته متومان و کیشمه کیشی دهروونه ویرانه کی و له جووری ده برین ی وهلامه که و

ماتی و شیواوی که له ده موچا ویدا به رجسته ده کریت بینەر به رهو شوینه شاراوه کانی مانای جهنگه ل ددهات، شوینگه لیک که به ئاسانی غه دری تیدا ده کریت و خۆیسته کانی به شهر له م "جهنگه لده که ده کریت دهروونی مرۆقه که خۆی بیت ده توانن تراژیدیا به رهه مبیتن. ده توانریت له جووری ده برین ی باوکه که دا جهنگه لده که وهک شویتیک له دهروونی مرۆقه دا که سه رقالی شه رکردنه له گه ل "خود" بۆ پیشگرتن له تراژیدیا که جارگه لیک مرۆف بۆ هه ولی مانه وه ی خۆی و خوشبه ختی خۆی ددهات، له م وهلامه ی ئەو دا هاوکات قورسای کیشه و نه هامة تییه کانی باوکی و هاوته ربب ترسیکی زۆر و به تالاییه ک له دهروونی باوکدا به رجسته کراوه، جهنگه لده دووره دهسته که وهک دهروون و خه یالی باوکی محهمەد هه لگری روودا و گه لیکه که بۆنی غه در و ترس و تراژیدیا ی لیدیت. هه ندیک شت له ناو جهنگه لدا رووده دن که شاراوهن و ئیمه نازانین که ی و چۆن رووده دن وهک دهروونی مرۆقه کان که ئیمه زۆربه ی کات نازانین چییان له هه گبه دایه.

مه جیدی مەجیدی له ریتگی پیشاندانی ئەم چند دیمه نه ی سه ره تای فیلمه که یه وه کۆمه لیک زانیاری سه ره تای له سەر محهمەد ددهات به بینەر، بۆ نمونه بینەر زوو تیده گات که محهمەد دایکی نییه و نابینایه و ترسی له ده ستدانی ئەو ماله ی هه به که له لادیکه یان هه یانه و ئەو زۆر دلی پیخوشه، هاوکات هه لباردنی رسته یه کی وهک (خۆر زهوی رووناک ده کاتەو) به رکه وتنی یه که م و هه ره به هیزی بینه ره له گه ل لایه نی دهروونی تیکه پرثاوی محهمەد وهک نابینایه ک، ده رهیتنەر زۆر به وه ستایانه هه مو هه ست و نه ستی بینەر راده کیشیت و هاوکات هەر

له سه ره تاوه بېنای شه خسيه تی محمه دی نابینا دهکات، هاوته ریب له گه ل نه مهش هه ولی محمه د بۆ ئه وهی به چکه چۆله که که بگيریتته وه بۆ ناو هیلاننه که ی نیشان دانی دیوه شاره که ی ترسی محمه ده له وهی که باوکی نه یهت به دوایدا و هه لوه دا و سه رگه ردان بیت، ئەم ترسه زۆر به جوانی و وه ستایانه خزیناره ته ره فتار و جووله و بیده نگیسه کانی ئەم دیمه نه، ئەم ترس و دلاره اوکیه ی محمه د له وهی که به ته نیا بمیتته وه و له باوهشی خیزانه که ی دوور بخریتته وه که ته نیا دلخووشی و په نای ئەون، هاوته ریبه له گه ل هه وله کانی باوکی محمه د که هه ره له سه ره تاوه بینه ره بۆی ده رده که ویت که ئەو باوکه سه ز ناکات محمه د لپی نزیک بیت و هه ولی دوور خستنه وهی ده دات، ته نانه ت ختوکه ی ئەوهی که له ناوی به ریت بیرکردنه وهی باوکی محمه د داگیرده کات، ئەمهش هه مووی له پیناوی ئەوهی که بتوانیت ژن بهییتته وه و محمه د وهک به ره سه ستیک بۆ ژبانی خوئی ده بینیت، هه ره بۆیه له سه ره تا دا داوا له مامۆستا کانی محمه د ده کات که له لای خویمان گلی بده نه وه و به خپوی بکه ن، جگه له مهش دواتر له گه رانه وهی بۆ لادیکه یان ده یه ویت له ناوی به ریت، پاشانیش داوا له وه ستایه کی دارتاشی نابینا ده کات که بیکات به شاگرد لای خوئی و هه ره له ویش بژی، بۆ ئه وهی خوئی بتوانیت ژن بهییت و کهس پتی نه لیت که کوریکه ی کوریکه هه یه نه با دا قبولیان نه بیت، بۆیه کاتیک باوکی ده بیاته له لای دارتاشه که و له وئی به جیبی دیتلیم محمه د ده گری و گه فتوگۆی خوئی و مامۆستا که ی بۆ وه ستای دارتاشه که ده گيریتته وه.

ره نگی خوا چیرۆکی بینین و نه بینینه، چیرۆکی دهسته کانی محمه د که ده بینن و چاوه کانی که نابین، چیرۆکی گه ران به دوای خوادا، له رپنگای گه رانی په نجه کانی محمه د ده وه به ناو سه روشتدا، مه جیدی مه جیدی وهک شایه تحالیک که به رده وام به دوای محمه د ده وه و له چاوی ئەوه وه چیرۆکی راسته قینه مان پیتشان ده دات و بۆمان ده گيریتته وه، به لام نهک له "دوو چاوه ئاسایی" یه کانی محمه د ده وه، به لکو له "چاوی دل" محمه د ده وه، ده توانین بلتین چیرۆکی ئەم فیلمه باس له پتوهندی محمه دی نابینای هه ستیار ده کات له گه ل سه روشتدا و گه رانی به دوای خوادا، یه کییک له دیمه نه هه ره جوانه کان که تیتیدا سه روشتیکه ی جوان و

دووره ده ست له شوپین و مه کانی "ته وانی تر" که چاوه کانی، شوپینی پیاوه دارتاشه نابینا که یه، باوکی محمه د ده یه ویت محمه د له خوئی دوور بخاته وه و فیروونی دارتاشیش بیانویه کی باش بوو بۆ ئەو، چونکه ئیتر محمه د ده بیت له وئی بژی.

محمه د ئەمه ده زانیت، هه موو غه مگینه کانیسه ی بۆ ئەمه یه، ئەم شوپینه پره له نزیکایه تی له روحی سه روشت، دار و ناو و گه ژوگیا و با و ده نگه ده نگی بالنده کان و جووله ی گه لاگان و خوړه ی ناوه که هه ژمونی زالن له گه رته که دا، ته نانه ت دیالوگی هه ره به هیتر و به رز له شوپینه دایه، که دارتاشه که یه که م وانه ی دارتاشی فیرو محمه د ده کات، گریانی به کولی تیکه ل به ده نگه کانی سه روشت ده بیت، گه رانی محمه د وهک مامۆستا که ی پتی ده لیت به ده ست لیدانه، کاتیک فرمیسه که کانی دینه خواریه دیالوگی خوئی و مامۆستا که ی بۆ وه ستا دارتاشه که ی ده گيریتته وه: (محمه د: خوا ئیمه ی خویش ناویت. مامۆستا: خوا نابینا کانی زیاتر خویش ده ویت. محمه د: ئەگه ره خوا ئیمه ی خویش بوسته یه نابینای نه ده کردین بۆ ئەوهی بیبینین. مامۆستا: خوا نابینریت خوا هه سستی پتی ده کريت ئەو له هه موو شوپینیک هه یه به ده سه کانت به دوایدا بگه ری ده توانی به ده ست بیبینیت. محمه د: (من هه موو شوپینیک ده گه ریم تا ده ستم به ری ده که ویت و بیبینم بۆ ئەوهی هه موو شتیکی پتی بلتیم، ته نانه ت هه موو ئەوهی که له دلشما یه)، ئەم دیالوگه ئاستی هه ره به رزی پر له گه رتوگۆلی ده روونی مندالیکه ی نابینایه و هه وله ساده و پاکه کانیه تی بۆ گه یشتن به خوا بۆ ئەوهی حالی خوئی بۆ شه رح بکات. ئەم دیمه ن و دیالوگه ئەوه نده خوړسک و ره سه ن و ساده یه که له بیره وه ری هه موو جوړه بینه ره کدا تا ئەبه د ده میتته وه، ئەم دیالوگه له به ره ئەوه گرنه نییه که پرسیکی دیرینه ی فه لسه فی و باوه ری ئایینی ده رووژینیت، به لکو له به ره ئەوه یه که زۆر خوړسکانه ده ردی دل مندالیکه ی نابینا و جیهان بینی و هه وله کانی ئەم منداله بۆ گه یشتن به خوا به رجه سه ته کراوه، "چی وتن" گرنه، به لام گرنه گتر له مه دیلوژ و ته نی "چۆن وتن" ه، به تایبه ت له جیهانی سه نه مادا، له رپنگه ی په نجه کانی محمه د ده وه به رده وام بینه ره به ره گه ران به دوای جوانی ده که ویت، به جوړیک ئەم گه رانه به رجه سه ته ده کريت که له هه موو به رکه وت و ده ست

خۆی مه لاس داوه تا عهزیز پروات و محهمه ده بات بۆ لای وهستا دارتاشه که. لهم دیمه نه دا که روخساری باوکی محهمه دهرده که ویت خاوه نی ئه و دهنگه ی وهک گورگ ئاسا زوو زوو ده هات له دهروونی باوکیدا ئیستا گورگه که خۆی دهرکهوت که خۆیستی باوکی محهمه ده. دیمه نی هاتنه وه ی عهزیز دیمه نیکی ئیجگار کاریگه ره له پرووی شوین و دهنگ و پروناکی و نواندی عهزیزه وه: بایه کی ترسناک هه لده کات و شوین چۆل، گریانی عهزیز کامیتر له پشته وه جووله ی شانەکانی عهزیزمان پیشان ده دات که دهگری، دهنگی با و دهنگی شه پۆلی ده ریا له دووره وه هه موو ئه مانه پیمان ده لیت عهزیز په شیمان له به جی هیشتنی محهمه له دیمه نی پیتشوودا، ته نیا هۆی مانه وه ی عهزیز له ماله که دا بوونی محهمه بوو، ئیدی ئه و باوکی دووری خسته وه و عهزیزیش ده بیت پروات. دهره یته زۆر وه ستایانه دیمه نی ته قینه وه ی ئازاره دروونیه کانی محهمه کاتیک بۆ وه ستا دارتاشه که ی شهرحی دلّی و گله بیه کانی خۆی له خوا بۆ ئه و ده کات به دیمه نی مالی باوکی محهمه ده به ستیتته وه، کاتیک عهزیز ده یه ویت مالّ به جی بیتیت، دیمه نگه لیکه ی غه رب و ترساو له هی محهمه ده به دهنگی باکه و دهنگی بالنده کان، هی نه نکیشی به خوړه ی باران و تاریکی. نه نکی دوای دا برانی له محهمه ده بریاره دات ماله که له رۆژیکه ی باراناویدا به جی به یلّیت، مه جیدی لیره دا و له گه رمه ی بردنی بینهر به ره و تراژیدیا بینهر ئاماده ده کات بۆ ئه وه ی هۆگری هه بیت، ته نانه ت بۆ سه به بکاری تراژیدیا که که باوکی محهمه ده، به دیالۆگیک و شهرحی دلّیک که تا ئه و کاته رایگرتبوو باوکی محهمه د ئازاره دروونیه کانی و تیکرووخانه کانی خۆی بۆ دایکی باس ده کات و ده ست ده خاته سه ر برینه کانی خۆی، به لام عهزیز له بریاره که ی په شیمان نابیتته وه و هه ر ده پروات، له ریکه ماسیه که ده بینیت له قه راخ ئاوه که هه لیده گرتته وه و ده یخاته وه ناو ئاوه که، ماسیه که ی بۆ ناو ژبان گه رانده وه، به لام به ئامازه یه ک که که وتنی ته وه که یه تی که محهمه له شاره وه به دیاری بۆی هینابوو بینهر ئاماده کرتیت بۆ رووداویکی تراژیدی که پیتوهندی به محهمه ده وه هه یه. دیمه نیکی تر که ئامازه و هیتمان بۆ روودانی تراژیدیا دیمه نی ریش تاشینه که ی باوکی محهمه ده، به ره له هه ر شت دیمه نی به ره له دیمه نی

ریش تاشینه که ی باوکی محهمه دیمه نیکی به کجار زۆر دلّرفیتن و سه میمی و پروون و هارمۆنیکه ی هه یه، که دیمه نی محهمه د و نه نکی له ناو سروشتدا، له ریکه ی قسه ساده و دیالۆگ و پرسیاره ساده کانی محهمه د و وه لامه کانی نه نکی دهره یته ره جیه انیکه ی بۆ خۆلقاندوون، که هه زده که یه نه و او نه بیت و ژبان جوان و ساده و پروون وهک ئه م دیمه نه سه وه: روح و دهروونی سه وز و خاوتینی محهمه د و نه نکی په لکیشمان ده کات، که چی دیمه نی دوای ئه مه دیمه نیکه که هه ره له چرکه ساتی یه که م دهرکه وتنی باوکی محهمه د که کامیتر له به رزاییه وه به ره و خواره وه شوڤده بیتته وه و وینه ته مومژ و تاریک و ناروون و دهنگه کان له و شوینه دا په لکیشی ناو مه ترسییه ک و دلّه راوکیتمان ده کات، ته نانه ت یه که م دیمه نی سه یکردنی باوکه که له ئاوتینه که دا ته مومژاوی و لیلّه، هه موو جووله و وینه ی ئه م دیمه نه به شیوه یه کی بیر لی کراره و زۆر به وردی ئیشی تیدا کردوه، مه جیدی بۆ ئه وه ی ئاسه واری ترس له ناو دروونی بینهریش به جی بیتیت وهک دروونی باوکی محهمه د، کاتیک باوکی محهمه ده ست به ریش تاشین ده کات یه کسه ره دهنگه بارگاویبوو به ترسه که دیته گوپی و ئه وه نده ده ترسیت که ئاوتینه که ی له ده ست به رده بیتته وه و به گوێزانه که ی ده ستی خۆی بریندار ده کات، کاتیک ئاوتینه که هه لده گرتته وه دیمه نی پارچه پارچه بووی ده موچاوی باوکه ده بینن له ئاوتینه شکاوه که دا که حیکایه تی په رته وازه یی دروونی و شه ره دروونیه کانی ئه و له گه ل "خود"ه کانی ناوه وه ی که به رده وام له شه ردان به رجه سه ته ده کات، شکاندنی ئاوتینه له زۆر له نه ریتسه کان و کولتسوره کانی رۆژه لاتی ناوه راست ئامازه و هیتمایه که بۆ روودانی تراژیدیا، هه رچۆنیک بیت ئه م دیمه نه دیمه نی هه ره کاریگه ره و به هیزه بۆ نیشاندانی ترسی باوکی محهمه له ختوکه و هه راوه ریاکانی شه ری خۆیستییه ک که له ناوه وه دا خه ریکه ده یخوات.

دیمه نیکی تر، له دیمه نیکی کاتیک عهزیز له ماله وه دانیشته وه و له ناکاو سه بری په ئه ره که ده کات هاوته رب مه جیدی دیمه نی محهمه دمان پیشان ده دات که له نزیک دارتاشخانه که نان به مراوییه کان ده دات، واته عهزیز هه میسه هه ست و بینینی لای محهمه ده، کاتیکیش روحی دهرده چیت محهمه ده بینیت، محهمه دیش به چاوی

دلی و بهرکه و ته روحیه کانی هست به رویشتنی دهکات، کاتیک عزیز دهریت، محمهد بهدنگی نهو بالندهیهی همیشه بهاگای دینیتتهوه رادهچلهکیت و قسهی بو دهکات، دواى مردنی نهکی ئیدی محمهد هیچ کات داواى نهوه ناکات بگهریتتهوه بو مالتهوه.

دواى چهند پروژیک له مردنی نهکی، باوکی محمهد بریار ددهات محمهد بگهریتتهوه بو مالتهوه، که دواجار و له دوا دیمه نه کوتاییه کانی فیلمه که دا محمهد به سواری نهسپه که ی باوکییه وه و باوکی نهسپه که راده کیتشیت به سهر پردیکدا دهروئن و له ناوکا و پرده که دهروخت و محمهد و نهسپه که دهکونه ناو ناوه که وه، سهرتا باوکی هیچ ههولتیک نادات بو رزگارکردنی، بهلام له پر گورگه که ی ناو خوئی دهکوژیت که دهنگی له زوربهی نهو دیمه نانه دا دههات، که دهیوست کاره ساتیک به سهر محمهد بینیت. خوئی ههله ددهاته ناو ناوه که و شه پوله کان به دواى محمهد دا دهبه ن تا دواجار ههردوکیان له که ناری ناوه که دهگیرسینه وه و دهنگی نهو بالندهیهی که هه همیشه محمهد دیدواندن باوکی خه به رده کاته وه و به ره و لای محمهد دهروات و تابیت دهنگی بالنده کان زیاد ده بیت و دهنگی گورگه که ی ناو دهروونی باوکی چیت نابیست و له گهله دهنگی بالنده کاندا پروناکی له دهسته کانی محمهد ددهات و په نجه کانی وهک بیشتتر که له گهله دهنگی بالنده کاندا دهیجوولاند بو نه وهی بزانبیت نهوان چی دهلین و له زمسانی نهوانه وه درتیره به گهرانه که ی به دواى خوادا بدات. دیمه نی پروناکبو نه وهی دهستی محمهد به جوژیک که دهلینی خوئر له پیستی خزاوه دیمه نی نهوپه ر ماجیگ ربالیزمبوونی فیلمه که یه، دیمه نیک که ده توانیت و الیک بدرتته وه که محمهد له مسی خوا دهکات له پروناکبو نه وهی دهستیدا.

ژانری نهه فیلمه دراما، خیزانییه و مهجیدی به شیوهیه کی ماجیگ ربالیستی کاری تیدا کردوه، واته له م فیلمه دا دیالوگ که مه و زیاتر چیرۆک و ناوه روکی چیرۆکه که به وینه و کوئی زمانی دهگیریتته وه و له ریتگای نیشاندانی ناو، دهنگی بالنده، ماسی، دهنگی با... تاد پیوه ندیبه کی خیرا و راسته وخو له گهله بینهر دروست دهکات، به جوژیک کاریگه ری دهخاته سهر بینهر که هاوکارمان ده بیت زیاتر تیگه یشتن له چیرۆکه که وهک له دیمه نی محمهد له گهله نهکیدا کاتیک به ناو

باخچهکاندا دهروئن و گوئی له دهنگی بالنده کان ده بیت و به نهکی دهلینت: نهوانه له گهله یه کدا قسه ده که ن. محمهد به درتیرایی فیلمه که به بیستنی دهنگی بالنده کان له ریتگای په نجه کانییه وه ههولدهات لییان تیبگات، له سهره تاوه تا کوتاییی فیلمه که دهنگی گورگه که ی دهروونی باوکی محمهد هیه و له یه که م گوئی لئ بوون بینهر به ره و ترسیتک ده بات که کاره ساتیک به ریتیه.

زمان له م فیلمه دا زمانیکی ساده و لۆکالییه، زمانی گوندیکی دووره دهستی شاره و زمانیکی نهرم و له سه رخویه، له گهله سروشت و دیمه نی لادیکه دا هارمونی هیه. به گشتی له م فیلمه دا دهنگ زور به وردی کاری تیدا کراوه و بچووکترین دهنگمان گوئی لئ ده بیت، وهک نهوهی که ئیمه له ریتگای له مسه کان و گوئی محمهد وهه فیلمه که ببینن، دهنگ زور سمبولیکه. شوین له فیلمه دا لادیتیه کی دووره دهسته و مهجیدی بو نواندن له فیلمه که دا سوودی له خه لکی نه ماتور وه رگرتوه، بو به هست به پیوه ندیبه کی راسته قینه و راسته گۆبانه ده که ین له نیوان کاره کتهر و ماتریاله کانی دهرویه ریاندا. گیرانه وه له م فیلمه دا والا یه، که کوتاییی چیرۆکه که به شیکی بو بینهر به جی دیلینت. له م فیلمه دا وینه روئی سهره کی گیرانه وه که یه و له ریتگای وینه وه بینهر ده توانیت به دواى چیرۆکه که دا پروات، دیمه نه کانی محمهد هه همیشه دیمه نگه لیکن جوان و پر رهنگن، دیمه نه کان زور گیتراوی که سایه تیه کانن و لایه نی دهرونیان پیشان ددهات، دیمه ن زور گیتراوه ی زمانه کو دیبه که یه که دهنگی بالنده کان و دهنگی گورگه که یه. هه رکاتیک چیرۆکه که به ره و ترس و کاره سات دهروات و باوکی محمهد پیشان ددریت، دیمه نه کان تیکده چن و جوانییان نامینیت. جووله ی

سەرچاوه‌کان:

<http://www.imdb.com/name/nm0006498/>
A Grammar of the film
by Raymond spottiswoode

<http://www.sheilaomalley.com/?p=62737>
The Color of Paradise (1999); Dir. Majid Majidi | The ...
www.sheilaomalley.com
Expect Spoilers. A little blind boy named Mohammad sits on a bench outside his school in Tehran. It is the beginning of summer vacation and parents from all over Iran ...

کامپیرا له دیمه‌نه‌کانی هزری محمه‌ده‌وه دیمه‌نی وه‌ستا و جیتیگرن و بینهر زباتر بیتجگه له چیرۆکی فیلمه‌که تابلۆیه‌کی هونه‌ری پر ره‌نگیش ده‌بینیت. دواتر له دیمه‌نی باوکی محمه‌ده‌دا کامپیرا جووله‌ی ته‌موم‌ژاوی و ناجیتیگرن و بیهره‌نگن که له ده‌روون و بیهری باوکی محمه‌ده‌د نزیکن. ره‌نگ له‌م فیلمه‌دا زۆر تیره و هه‌موو دیمه‌نه‌کان پرن و شادن وه‌ک به‌هاره سه‌وزی. مه‌جیدی ئەم کاره‌شی وه‌ک ئەوانی تری ستایلیکی فیلمی سینه‌مای ئیرانی هه‌یه ره‌بالیزمییه و گه‌رانی محمه‌ده‌ له ره‌نگه‌ی ده‌سته‌کانییه‌وه بو‌به‌رکه‌وتنی خوا هیمایه‌که بو‌ ده‌رخستنی تیما و کارکردنی سو‌فیانه له‌م فیلمه‌دا. مه‌جیدی نرخی سینه‌ماگرافیکی ده‌ست له‌ناو دیمه‌نه‌کاندا زۆر گرێدراوی شوین و له‌ ناستیکی زۆر به‌رزدا ئیشی تیدا کردووه.

له‌ کو‌تاییدا ده‌مه‌وێت بلێم که هه‌چ دیالۆگیک و دیمه‌نیک به‌زۆر نه‌خزێنراوه‌ته‌ ناو فیلمه‌که‌وه، به‌لکو ده‌ره‌ینه‌ر زۆر به‌هۆشیاریه‌وه ته‌ونی چیرۆکه‌که‌ی چنیه، وه‌ک تابلۆیه‌ک که ته‌نانه‌ت سه‌به‌ره‌یک، به‌تایبه‌ت بچوو‌کتین ده‌نگ له‌ فیلمه‌که‌دا جیگای لیوردبوونه‌وه و تاوو‌توکرده‌ن و نا‌کریت پشتگۆی بخرتین، هه‌روه‌ک دیلۆزی فه‌یله‌سووفی فه‌ره‌نسی له‌سه‌ر هونه‌ری فیلم هه‌له‌سته ده‌کات و به‌ ته‌ی ئەو فیلم کاتیک ئارتیکی نه‌مه‌ره و ده‌بیته‌ ئارت که هه‌موو ماتریال و ئەلمینته‌کان به‌هۆشیاریه‌وه دووباره‌ ببنه‌وه له‌ وینه و گرتیه‌ی جیا‌ازدا و کو‌ی ئەم دووباره‌بوونه‌وانه‌ پرس و چیرۆکی فیلمه‌که‌ پێک ده‌هینن. پارادۆکسیکی گه‌وره و به‌رچاو له‌ ره‌په‌وی فیلمه‌که‌دا هه‌یه، ئەویش جوانترین و دل‌په‌ینترین دیمه‌نه‌کانی سروشت هاوته‌ریب له‌ گه‌ل دنیای تاریک و بێ‌ده‌نگی محمه‌ده‌ که جیهان‌بینیه‌کی جوان و به‌رکه‌وتنیکي جوانی هه‌یه له‌گه‌ل ئەو جیهانه‌ ماتریاله‌ی که ئەو خو‌ی به‌چاو نایبینیت، بو‌یه به‌رکه‌وتنی ئەو به‌جیهانی ده‌ره‌وی خو‌ی زۆر روحی و ئۆرگیناله‌ و له‌ ره‌نگه‌ی ده‌سته‌کانییه‌وه‌یه، ئەمه‌ش وای کردووه‌ مرۆف په‌لکێشی شو‌ینه‌ قووله‌کانی ده‌روون بکات، شو‌ینگه‌لێک که به‌چاو نا، به‌لکو به‌ روح و خه‌یال و له‌مس ده‌بینریت.